

684. Så snart dygden försvinner
ur människans medvetande eller
när dygden själv blir ett dratte, då
äts, för den väckte ingen annan
älsklig, än att antingen i öinret
bära sin moraliskt förnedring eller
ockja iika försoning. Då nu hjertat
är det enda organ, som med
människan kan emottaga förso-
ningen; så är det öfriga tydligheten
hjärtat är den källa, som i främ-
allt både öndt och gott är väl-
leri hjertat är det moraliska
och somoraliska Elementet, reser
voar, hvarifrån samma Element
sedan sprides i ^{allt} förnuft, för-
stånd och vilja.

685. Huru ofta har, liksom alla
andra Filosofer, hänfört hjertats
egenskaper till Förnuftet hvil-
ket är alldeles fristående mot
Bibelförfattarnas åsigt. De
ja hafva till följande af "Käns-
lensbörd, hänfört det mora-
liska Elementet till hjertat, så-
dan till viljan, allrig till Förn.

måhända torde att Nögranna se
Andrum af Typologien framdeles
visa, att Bibelförfattarna hafva
ett omfattat själsförmögenhet,
som Enskaper och inbördes förhål-
landena.

686. Filosofen torde invänta, att
det är det samma, uti hvilket
förhållandet själsförmögenheterna
stå till, hvarandra: Men se det
blir nog. Luther's disput med
de Rättviska om den fria viljan
visar huru viktigt det är för men-
niskans Ewiga bestämmeelse, att
lära känna sig själf rätt: Kän-
ner iika människans det stora
ordet "Gnoti Sauton" ja Kan
hon alldrig rätt känna det
andra stora ordet "Gnoti Chri-
stom". H. H.

687. Förnuftet betraktadt så-
som sinne eller Receptionen om
gärn

687. Då Filosoferna begränsa
Förnuftet allunda, som ofrukt-
före visat är: ja hafva de väl
gjort en betydande gränning mellan